

Μπέρτολτ Μπρεχτ, Εργογραφία

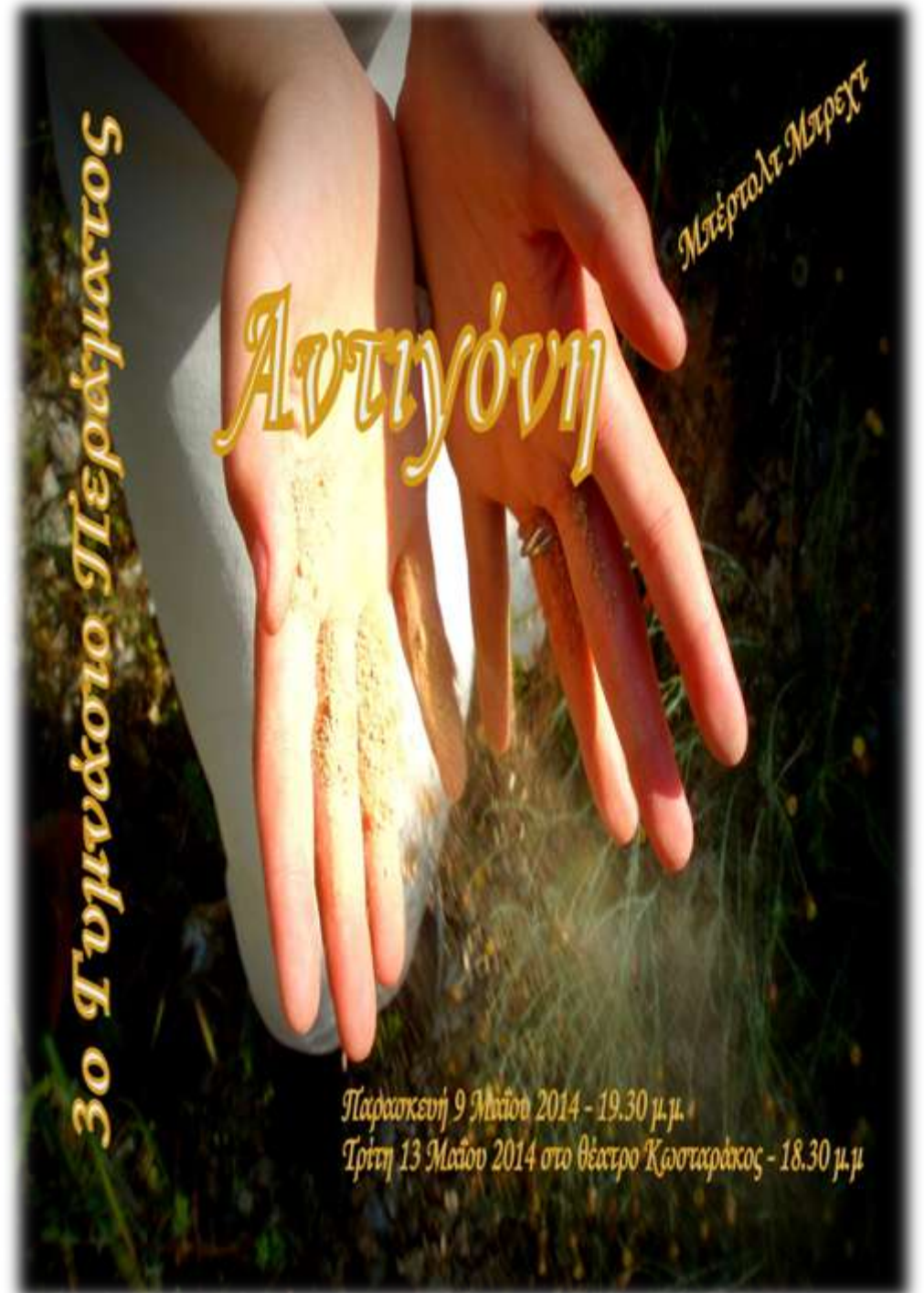

Ο Μπρεχτ άρχισε την καριέρα του ως δραματουργός με μια σειρά πειραματισμούς, επηρεασμένος από τις εξπρεσιονιστικές τεχνικές, όπως στο έργο του "Βάαλ" (1918). Με το αντιπολεμικό έργο του «Ταμπούρα μες τη Νύχτα» (1922) κερδίζει το Βραβείο Κλάιστ. Το διδακτικό και ανθρωπιστικό θέατρο που για χρόνια υπηρέτησε, απηχεί τη μαρξιστική ιδεολογία του. Ανάμεσα στα έτη 1937 και 1945, ο Μπρεχτ έγραψε τα σπουδαιότερα έργα του: «Η Ζωή του Γαλιλαίου» (1937-39), «Μάνα Κουράγιο και τα Παιδιά της» (1936-39), «Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν» (1935-

41), «Ο Κύριος Πούντιλα και ο Υπηρέτης του Μάττι» (1940), «Η Άνοδος του Αρτούρου Ούι» (1941), «Τα Οράματα της Σιμόνης Μασάρ» (1940-43), «Ο Σβέικ στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο» (1942-43) και «Ο Κρακασιανός Κύκλος με την Κιμωλία» (1943-45). Το 1944 γράφει το έργο «Η ιδιωτική ζωή της κυρίαρχης φυλής», μια άτευκτη κριτική της ζωής στη Γερμανία υπό το καθεστώς του φασισμού. Η παγκοσμιοτήτα του έργου του αναγνωρίστηκε ευρέως μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Μετά την επιστροφή του στη Γερμανία το 1949, ο Μπρεχτ αφιερώνεται στην ποίηση και τη σκηνοθεσία των έργων του. Έγραψε εκατοντάδες ποιήματα που αντανακλούν τη σταδιακή μεταστροφή του προς τη μαρξιστική-λενινιστική φιλοσοφία. Τα πιο γνωστά από αυτά είναι: Άκουσα πως τίποτα δε θέλετε να μάθετε, Εγκώμιο στη μάθηση, Γερμανικό εγχειρίδιο πόλεμου, Αυτό θέλω να τους πω, Να καταπολεμάτε το πρωτόγονο, Πότε δε σε είχα αγαπήσει τόσο πολύ, Απώλεια ενός πολύτιμου ανθρώπου, Εγκώμιο στον Κομμουνισμό, Εγκώμιο στη Διαλεκτική.

ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΡΕΧΤ

- ❖ Οι ήττες και οι νίκες των ανθρώπων στην κορυφή δεν είναι πάντα ήττες και νίκες για τους ανθρώπους στον πάτο.
- ❖ Αυτοί που είναι εναντίον της πολιτικής είναι υπέρ της πολιτικής που τους επιβάλλεται.
- ❖ Είναι ευκολότερο να ληστέψεις ιδρύοντας μια τράπεζα παρά απειλώντας έναν ταμία.
- ❖ Αυτός που αγωνίζεται μπορεί να χάσει, όμως αυτός που δεν αγωνίζεται έχει ήδη χάσει.
- ❖ Δεν πειράζει να διατάξεις, αν μετά προχωράς μπροστά.
- ❖ Γιατί να λέμε βίαια τα νερά ενός ποταμού και όχι τις όχθες που τα περιορίζουν;
- ❖ Είδα το παλιό να πλησιάζει, μα ερχόταν σα νέο. Σερνόταν πάνω σε καινούργια δεκανίκια που κανένας δεν είχε ξαναδεί και βρομούσε νέες μυρωδιές σαπίλας που κανείς δεν είχε πριν ξαναμυρίσει.

3ο Γυμνάσιο Περσέμματος

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Παρασκευή 9 Μαΐου 2014 - 19.30 μ.μ.

Τρίτη 13 Μαΐου 2014 στο θέατρο Κωσταράκος - 18.30 μ.μ

Λίγα λόγια για το έργο

Η **Αντιγόνη** του Μπρεχτ παίχτηκε για πρώτη φορά το 1948 στην πόλη Χουρ της Ελβετίας με την Ελένε Βάιγκελ να εμφανίζεται στο κοινό μετά από δεκαπέντε χρόνια αναγκαστικής παύσης. Ο συγγραφέας, έχοντας ως στόχο να δημιουργήσει ένα έργο αντίστασης στο ναζισμό και μεθερμηνεύοντας τον αρχαίο μύθο, αξιοποιεί την ηρωίδα του Σοφοκλή για να δημιουργήσει μια «αντάρτισσα» Αντιγόνη, σύμβολο του απλού ανθρώπου που εξεγείρεται ενάντια στον παραλογοισμό της αυταρχικής εξουσίας και επιλέγει την ελευθερία του.

Μέρος του έργου διαδραματίζεται σ' ένα καταφύγιο στο Βερολίνο του 1945, εποχή που σηματοδοτεί το τέλος του ναζιστικού εφιάλτη. Δύο γυναίκες βρίσκουν τον λιποτάκτη αδελφό τους κρεμασμένο από τους ναζί έξω από το σπίτι τους. Πώς θα αντιδράσουν; Ο χρόνος γυρίζει πίσω, στην αρχαία Θήβα, όπου οι αναλογίες του δεσποτικού Κρέοντα με τον Χίτλερ είναι περισσότερο από προφανείς. Ο Μπρεχτ, αποκλίνοντας από το μύθο, μετατρέπει την εκδικητική εκστρατεία του Πολυνείκη ενάντια στη Θήβα σ' έναν ιμπεριαλιστικό πόλεμο του Κρέοντα κατά του Άργου, με σκοπό την αρπαγή πολύτιμων μετάλλων. Ο βασιλιάς έχει εξαπατήσει τον υποταγμένο στην εξουσία του λαό που «τα χάβει όλα και προσφέρει θύματα», υποσχόμενος νίκες και πλούσια λάφυρα από το πλιατσικολόγημα των εχθρών. Ο Πολυνείκης λιποτακτεί, το σώμα του κείται νεκρό, έρμαιο στα όρνια και τα ζώα και η Αντιγόνη βρίσκεται αντιμέτωπη με το διάταγμα του βασιλιά, που απαγορεύει την ταφή και την προσφορά νεκρικών τιμών στον αδελφό της. Η ηρωίδα, γνωρίζοντας τις συνέπειες, θα ακυρώσει ένα νόμο που για τον Κρέοντα είναι θεϊκός αλλά εκείνη θα τον ήθελε ανθρώπινο και όταν τη ρωτούν γιατί είναι τόσο πεισματάρικη και δε μετανοεί για την πράξη της, θα απαντήσει: «για παράδειγμα στους άλλους». Αυτοί οι «άλλοι» θα την ακολουθήσουν; Όπως εύστοχα επισημαίνει ο Μάριος Πλωρίτης, «ο άνθρωπος του Μπρεχτ γεννιέται καλός, αλλά γίνεται κακός, επειδή τον διαφθείρει και τον σκληραίνει η κοινωνία και η ζωή. Η φτώχεια τον κάνει αδιότακτο, τα πλούτη άπληστο, η δύναμη τυραννικό, η αδυναμία χαμερπή. Το αγαθό ον μεταμορφώνεται από την Ανάγκη σε κοινωνικό θηρίο».

Παίζουν με αλφαβητική σειρά

- Δημήτρης Βισβίκος Τέροντας
- Γεωργία Γκανά Σκλάββα
- Καλλιόπη Διακάκη Δεύτερη αδελφή
- Ηλίας Ζιγυριδής Τέροντας
- Γιώργος Καββαδίας ΕΣ – ΕΣ, Αίμονας, Αφηγητής
- Χρήστος Κασαπίδης Τέροντας
- Γιάννης Κεπεσιδής Τέροντας
- Γιώργος Λαγουδάκης Τέροντας
- Άννα Μαυριδη Πρώτη αδελφή, Τειρεσίας
- Βάσω Μιχασουριδη Μαντατοφόρος
- Γιώργος Μπέλος Φύλακας
- Γεωργία Νικολέτου Αντιγόνη
- Νίκος Ξένος Κρέοντας
- Θοδωρής Ράκκας Τέροντας
- Ισούφ Σεχάι Τέροντας
- Σμαράγδα Τσαγκά Ιομήνη

Η Μουσική που επιλέξαμε περιλαμβάνει θέματα των Μ. Θεοδωράκη, Ε. Καραϊνδρου, Α. Υφαντή και J. Williams.

Με τους μαθητές συνεργάστηκαν οι εκπαιδευτικοί Άννα Μητρακοπούλου και Κυριάκος Τσερκέζουλου.

Ευχαριστούμε θερμά τον κύριο Μήλιο για την παραχώρηση μέρους των σκηνικών, τον κύριο Παοχίδη για την πολύτιμη βοήθειά του και την κυρία Σκοπετέα για τη βιντεοσκόπηση της παράστασης.